

somheder i Central- og Østeuropa. IØ-fondens udlån til projekter i Polen og Baltikum er dominerende, hvilket understreger de danske virksomheders interesse for at arbejde i nærområder. Desuden kan politiske risici dækkes ind via investeringsgarantiordningen.

Den danske bistand til ansøgerlandenes EU-tilpasning er et vigtigt bidrag til udformningen af et fremtidigt Europa i overensstemmelse med danske interesser. Regeringen har derfor besluttet, at indsatsen i forhold til nabolandene i Østersøområdet skal forøges, så den foreløbig frem til udgangen af 1998 vil overstige 100 mio. kr. i samlet bistand.

EU-forberedelsesbistanden til ansøgerlandene uden for Østersøområdet formidles i tilknytning til EU-forberedelsesprogrammet for de baltiske lande og Polen, men finansielt adskilt fra dette program.

EU's udvidelse og ansøgerlandenes tilpasning til EU's krav vil medvirke til at skabe bedre rammebetingelser både for de enkelte landes erhvervsudvikling og for fortsat udbygning af dansk erhvervslivs allerede meget betydelige engagementer i disse lande. IØ-fonden og investeringsgarantiordningen er vigtige incitamenter for at fremme danske virksomheders direkte investeringer i Østlandene. Der gives tilskyndelse til, at især små og mellemstore danske virksomheder fuldt ud udnytter de muligheder, som de ekspanderende markeder i Østlandene og især i Baltikum frembyder.

Det er regeringens holdning, at der fortsat skal gives teknisk administrativ bistand til Rusland især med henblik på at inddrage de russiske Østersøområder. Andre kommende EU-grænselande – Ukraine, Moldova og Belarus – vil i begrænset omfang nyde godt af denne støtte.

Ambassaderne er som led i den hidtidige indsats i Central- og Østeuropa blevet styrket. Specielt for en decentral organiseret indsats som den danske er der behov for at sikre den fornødne koordination med modtagernes synspunkter og tilstræbe maksimal målrettethed i gennemførelsen af de enkelte projekter. Det er også nødvendigt, at indsatsen koordineres med, hvad der gøres fra andre donorers side, herunder fra de multinationale organisationers og EU's side.

Regeringen har besluttet, at den hidtidige organisatoriske struktur for Øststøtten opretholdes. Fastlæggelsen af en flerårig strategi skaber et solidt grundlag, der kan styrke planlægning og koordination.

Indsætterne vil blive tilrettelagt og administreret således, at de alsidigt inddrager den offentlige og den private såkaldte ressourcebase i Danmark. Det er også vigtigt – jeg finder det helt centralt – at det folkelige engagement i bistanden til vore østlige naboer kan fastholdes og videreføres.

Forhandling

Ove Fich (S):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg fremlægge hendes tale.

Først en tak til udenrigsministeren for regeringens besvarelse af forespørgslen. Derudover en tak til ministeren for den redegørelse, som han har oversendt til Folketinget. Det er et nyttigt redskab i denne forespørgsel.

Øststøtteindsatsen har udviklet sig betydeligt, siden vi startede. Både den danske bilaterale og multilaterale støtte er blevet justeret, efterhånden som modtagerlandenes ønsker og vigtigst prioriterede behov stod tydeligere frem.

Men det er også vore nabolandes og EU's Øststøtteindsats, som har udviklet sig. Mål og midler har samme overordnede ramme: En hurtig støtte til et nyt Europa med fred, bedre miljø og beskæftigelse. Midlerne har taget sig lidt forskelligt ud, men samlet må man rose den danske indsats. Den har nået sine mål og været synlig.

For den socialdemokratiske folketingsgruppe har det spillet en væsentlig rolle for vores bidrag, at indsatsen skal medvirke til at tøjle en uuhæmmet, rent markedsstyret økonomi. Vi vil understøtte modtagerlandenes ønsker om en blandingsøkonomi, som vi finder den i Skandinavien.

Udviklingen af Østersøregionen, som er vort nærområde, ønsker vi specielt at understøtte med de faciliteter, der rummes i Øststøtten og i Demokratifondens. Det er i den forbindelse vigtigt, at vi fortsætter og udvikler den koordinering, der sker på nordisk plan.

Hvad er der så sket med den bilaterale danske Øststøtte? Det, vi kan se, er, at der er ved at udkrystallisere sig en landeprioritering. Hovedprioriteten lægges på EU-ansøgerne i vort nærmeste nabolag, i næste led de øvrige EU-ansøgere og endelig EU's nye nabolande. Det mener vi er en rigtig prioritering. De nye naboer Rusland, Ukraine, Moldova og Belarus må ikke glemmes, når vi lægger hovedvægten på Østersøregionen.